

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Lékó és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lékó László ügyvéd által képviselt felperesnek, Dr. Dián József Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dián József ügyvéd által képviselt alperes ellen, tagdíj tartozás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. február 27. napján kelt 19.P.22.227/2007/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében 40.400 Ft és ennek 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig számított, a Ptk. 301. § (1) bekezdésében írt mértékű késedelmi kamat és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény (továbbiakban Gkt.) 8. § (3) bekezdés a) pontja alapján a 2003-2006. évi felmerült tagdíjfizetési hátralék megfizetése jogcímén.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerűségét. Beismerte, hogy önkéntes tagsági jogviszonyt létesített a felperesnél. Előadása szerint tagsági jogviszonya 2003-ban megszűnt, mert vállalkozása ellehetetlenült és a részére megállapított tagdíjat nem fizette meg. Szerinte a felperes alapszabálya értelmében a felperesnek már 2003-ban ki kellett volna őt zárnia tagjai sorából a tagdíj nem fizetése miatt. Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes jogérvényesítése ellentétes a Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglalt általános követelményével.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.400 Ft-ot, ezen összeg után 2005. július 1. napjától járó törvényes kamatát és

12.000 Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 7.000 Ft eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes a vitatott időszakban a felperesi kamara tagja volt, így az alapszabály és a Gkt. alapján tagdíjfizetési kötelezettség terhelte. Az elsőfokú bíróság nem osztotta azon alperesi érvelést, hogy a tagsági viszonyának megszűnését igazolja az a felperesi magatartás, miszerint több éven át nem szólította fel őt az elmaradt tagdíj megfizetésére. Az ítélet kiemelte: a felperes alapszabálya, valamint a Gkt. értelmében a tagdíj megfizetése a tagot terhelő törvényi kötelezettség, amely nem függ a kamarai felszólítástól, annak esedékességét az alapszabály határozza meg. Hangsúlyozta azt is, hogy a tagsági viszony a tagdíj nem fizetésével automatikusan nem szűnik meg, a tagsági viszony megszűnésének feltétele a kamara részéről a kizárásra irányuló eljárás lefolytatása. A kereset összecszerűsége tekintetében a bíróság elfogadta a felperesi kimutatásban szereplő minimális tagdíjat. Rámutatott, hogy a jelen jogvita nem a felek közötti szerződéses jogviszonyon alapul, így a jóhiszemőség esetleges hiánya nem vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság kamat vonatkozásában a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint, míg perköltség tárgyában a Pp. 78. §-a alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes által a perben érvényesített tagdíjat nem fizette meg. Hivatkozott arra, hogy az alapszabály rögzíti, miszerint a kamarai tagot a tagdíjfizetés elmulasztása miatt a kötelezettségek teljesítésére figyelmeztető előzetes felhívásban megjelölt fizetési határidő eredménytelensége esetén lehet kizárni. Sérrelmezte: a felperes semmiféle fizetési felszólítást részére nem küldött az elmaradt tagdíj vonatkozásában. Álláspontja szerint 2003-ban már felszólítással, majd kizárással kellett volna a felperesnek élnie, ezt azonban elmulasztotta. Védekezése szerint sem a Gkt., sem az Alapszabály nem teszi lehetővé a tagdíj állami kényszerrel történő behajtását.

A felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a releváns tényállást és megalapozott az érdemi döntése is.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

A Ptk. 7. § (1) bekezdése szerint a törvényben biztosított jogok védelme az állam minden szervének kötelessége. Érvényesítésük - ha törvény másképpen nem rendelkezik - bírósági útra tartozik. A Gkt. 3. § (1) bekezdése szerint a gazdasági kamarák köztestületek (Ptk. 65. §), így a polgári jog alanyai lehetnek, tehát peres és nem peres eljárást kezdeményezhetnek.

A Gkt. megszüntette a kötelező kamarai tagságot [44. § (1) bekezdés] és a Gkt. 40. § (3) bekezdésére, valamint a 106/2000 (VI. 28.) Kormányrendelet (2) § c) pontjára is

figyelemmel a Gkt. 8.§ (1) bekezdésében az önkéntes kamarai tagságot vezette be. A Gkt. 8.§ (1) bekezdése értelmében a gazdálkodó szervezet kamarai tagsága - kérelemre - a tagokról vezetett nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre. Az alperes a felperesi kamarába 2000. július 12. napján kérte felvételét. Az önkéntes kamarai tag kötelezettsége a Gkt. 8. § (3) bekezdés a.) pontja szerint a tagdíjfizetési kötelezettség.

A Gkt. 8. § (4) bekezdés b) pontja alapján megszűnik a kamarai tagság, ha a gazdálkodó szervezet a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal a tagsági viszonyt kilépéssel megszüntette és törlik a tagokról vezetett nyilvántartásból.

Az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta, hogy önkéntesen belépett a kamara tagjai sorába és 2003. évtől kezdődően az éves kamarai tagdíjfizetési kötelezettségének nem tett eleget. Nem állította azt sem, hogy tagsági viszonyát kilépéssel megszüntette.

Téves az alperesnek az az álláspontja, miszerint a felperesnek a tagdíjhátralék vonatkozásában már korábban felszólítást kellett volna részére küldenie, vagy 2003. évben az alperest a tagjai sorából tagdíjfizetés elmulasztása miatt ki kellett volna zárnia. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a tagdíjfizetés elmulasztásával a tagsági jogviszony automatikusan nem szűnik meg, annak előfeltétele a kamara részéről a kizárásra irányuló eljárás lefolytatása. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a Gkt. 8. § (4) bekezdés b) pontja alapján a tagsági viszony megszűnésének kettős feltétele van, nevezeten ahhoz az is szükséges, hogy a tagokról vezetett nyilvántartásból töröljék a tagot. Ezzel összhangban állnak a felperes Alapszabályának III.14-15) pontjában írt rendelkezések is.

Mindezek kiemelésével a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes az általa lerótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján maga viseli. A másodfokú bíróság a pernyertes felperes javára ügyvédi munkadíjat nem állapított meg, mivel a felperes jogi képviselője a tárgyaláson nem jelent meg, írásbeli nyilatkozatot nem tett.

Budapest, 2008. október 21.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.
sk.

előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó

bíró

A kiadmány hitelül: